

[Evald Christensen.]

hjælp til endogså rigmænds børns sko. De gamle og invaliderne kan trænge lige så hårdt.

Jeg skal ikke sige mere i dag om de forskellige spørgsmål, men vente, til vi har drøftet sagen i udvalget. Jeg regner med, at vi dér kan få forskellige oplysninger frem, som er nødvendige, for at vi kan træffe en beslutning, der duer.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): Den højtærede minister var noget fornærmet over, at jeg i sommer var kommet op til ministeren, stakåndet og med visse krav — jeg fik i hvert fald det indtryk. Jeg er kommet til ministeren med visse krav på partiets vegne, og det gjorde jeg med glæde. Jeg havde virkelig håbet, at der så var sket noget, hvad der ikke gjorde, og jeg havde i hvert fald ventet, at ministeren ikke ville være gået udenom spørgsmålet medicin, som allerede dengang begyndte at blive aktuelt; det var i begyndelsen af august måned.

Den højtærede minister siger, at han har bedømt mit partis forslag, og at han også har truffet deputationer, som talte „med samme tunge som det ærede medlem“, og han talte om den klasse af medborgere, som svarede på den eneste værdige måde. Nu vil jeg gerne sige til den højtærede minister, at min tunge er ikke indstillet på at tale den højtærede minister til fornøjelse, og jeg har ikke noget imod, at den højtærede minister bliver fornærmet over min tunge; men jeg synes, det er lige groft nok, når den højtærede minister taler om deputationer med samme tunge som min og om den klasse af medborgere, som svarede på den eneste værdige måde. Jeg vil tro, at den højtærede minister er minister for alle medborgere uden hensyn til klasser, det er i hvert fald min opfattelse, og hvis det ikke er således, kan det ikke være helt i sin orden.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen siger, at jeg skal tage det roligt, når jeg taler om, at nøden stiger. Det ærede medlem skal læse de tal — jeg kan godt læse dem højt for ham —, som jeg nævnte i min fremsættelsestale, og som viser rentemodtagernes nøjagtige indtægter i kroner og øre hver måned; så kan det ærede medlem komme ned på jorden, og så kan det ærede medlem gøre sig klart, hvordan det ville være at leve ude i en landkommune alene for 124 kr. om måneden. 124 kr. om måneden, ærede medlem! Lad os så holde op med at

tale om handelsbalancen og alt det, for det ærede medlem talte før udtrykkeligt om erhvervenes afkastningsevne og samfundets afkastningsevne som grundlag for det, samfundet skulle kunne kaste af til de ringest stillede, nemlig de gamle, og det ærede medlem kunne heller ikke tilbagevise, at afkastningsevnen for landbruget har været stigende i alle efterkrigsårene, og at derfor rentemodtagernes vilkår burde have været forbedret og ikke, som de er blevet det, forringet.

Det ærede medlem hr. Thestrup sagde, at han havde ikke regnet med en principiel diskussion om aldersrenten. Jeg har nu ikke ført nogen principiel diskussion, men det ærede medlem kom med den udtalelse, at han principielt var imod ekstraordinære tilskud, og det kan man naturligvis være, men så må man vel også principielt være imod alle de ting, som foregår omkring en, og som man er uden indflydelse på. Jeg sagde før, at jeg har været principielt modstander af prisstigninger. Det er rentemodtagerne sikkert også. De er sikkert ligeledes principielt modstandere af lejeforhøjelser, men disse er kommet alligevel, og så bliver de naturligvis nødt til at henvende sig til rigsdagen og støde an mod det ærede medlem hr. Thestrups principper om, at her skal der ingen ekstraordinære tilskud til. Sådan ligger det. Nej, lav samfundets love om, så der bliver en lille smule mening i tingene, så kan man begynde at snakke om principper, men ikke før, ærede medlem!

Det ærede medlem hr. Thestrup og det ærede medlem hr. Svend Jørgensen var bekymrede over, at jeg havde sagt, at de tog rentemodtagernes vilkår overlegent, tog overlegent på spørgsmålet. Ja, jeg finder, det er noget overlegent, at man afviser alt og, således som det ærede medlem hr. Thestrup, f. eks. afviser al kritik af noget så aktuelt som medicinordningen.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen var også inde på dette spørgsmål og angreb mig, idet han mente, at jeg var udgået fra et lærerhjem. Nej, jeg er ikke udgået af en god degnefamilie, det er jeg ikke, men jeg skal sige det ærede medlem, hvad jeg er: jeg er fra et udmærket radikalt hjem. Og jeg kan hjemme i min faders papirer den dag i dag blade den radikale presse igennem helt tilbage til 1910 og finde den i en drabelig kamp for ordentlige levevilkår for rentemodtagerne. Jeg kan finde det ene indlæg efter det andet, hvori den radikale avis arbejder for, at de gamle dengang skulle have, ikke sådan en elendig